

“ಮಳ್ಳ, ನನ್ನ ಅನುಭವದಷ್ಟು ನಿನ್ನ ವಯಸ್ಸು ಆಗಿಲ್ಲ. ಮಂಗಲ ಭವನ ಕಟ್ಟೋ ವಿಚಾರದಾಗ ಯಾರದು ತಕರಾರಿಲ್ಲ. ಕಟ್ಟೋ ಜಾಗದ ಬಗ್ಗೆ ತಕರಾರ ಅದ. ಊರ ಮುಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಜಾಗ ಅದ, ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದ ಮಂಗಲ ಭವನ ಕಟ್ಟಿಸ, ತಿಳಿತೇನ. ಸುಮ್ಮ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಬಾರ ಮಾಡಿ ಊರ ಸ್ಥಿತಿ ಹದಗೆಡಿಸಬ್ಯಾಡ.” ಎಂಬ ವಿವೇಕವನ್ನು ಪರಪ್ಪಜ್ಜ ಹೇಳಿದ.

“ಆದ್ರೂ ಪರಪ್ಪಜ್ಜ, ಊರವರ ಮಾತಿಗೆ ನೀವ ಬೆಲೆ ಕೊಡವಲ್ಲಿ. ನೀವಾ ನೋಡಿರಲಾ, ಎಷ್ಟು ದೃಢ ಗಿಡ ಅದ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಮುರಕೊಂಡ ಬಿದ್ದ ಕೆಳಗ ಕುಂತವರ ಗತಿಯೇನು ಅನ್ನೋದು ನನ್ನ ಕಾಳಜಿ ಆಗೇದ.” ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಅಂದ.

“ನಿನ್ನ ಕಾಳಜಿ ಏನು ಅನ್ನೋದು ನನಗ ಗೊತ್ತ ಅದ. ಮುರಿದುಕೊಂಡ ಬೀಳೋದು ಈ ಮರ ಅಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಂತವರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರ ಮೇಲಾದರೂ ಮುರಿದುಕೊಂಡ ಬೀಳ್ತೀರಿ. ಅಧಿಕಾರ ಸಿಗತದಂದ್ರೆ, ಹ್ಯಾವಸ್ತಾನ ಸಾಧಿಸಲಾಕ ನ್ಯಾಯ, ನೀತಿ ಬಿಟ್ಟು ಆದ್ರೂ ಮುರಕೊಂಡ ಬೀಳತೀರಿ. ನೋಡು, ಸುಮ್ಮ ಶಾಂತ ಇರೋ ಮಂದಿ ತಲಿಯಾಗ ಇಲ್ಲದ್ದ ಬಿತ್ತಬ್ಯಾಡ. ಅದಕ್ ಹೇಳಾಕತ್ತಿನ, ಈ ವಿಷಯದಾಗ ದುಡಿಕೆ ಅವಘಡಕ ಕಾರಣ ಆಗಬ್ಯಾಡ. ಆಲದ ಮರ ಕಡಿಸೋ ವಿಚಾರ ತಲಿಯಾಗಿದ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು. ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪ್ರೇಮಿಗಳು ನೆಟ್ಟಂತ ಈ ಮರ ಕಡಲಾಕ ಯಾರು ಅದೆಂಗ ಹುಕುಂ ಕೊಡ್ತಾರ ನಾವು ನೋಡ್ತೀವಿ” ಎಂದು ಕಡ್ಡಿ ತುಂಡು ಮಾಡಿದಂತೆ ಪರಪ್ಪಜ್ಜ ಹೇಳಿದಾಗ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ, “ಯಾವಾಗ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮಾತ ನಡಿಬೇಕಂತ ಕುಂತಿರೋ, ನೋಡ್ತೀರಿ. ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮೀಟಿಂಗ್ ಕೂಡಿಸಿ ಮರಕ ಕೊಡಲಿ ಹಾಕಲಿಲ್ಲಂದ್ರ ನಾ ಚೇರ್ಮನ್ ಅಲ್ಲ” ಎಂದು ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಬುಸುಗುಟ್ಟುತ್ತ ಎದ್ದು ಹೊರಟ. ಅವನ ಹಿಂದೆ ಅವರ ಚೇಲಾಗಳೂ ಎದ್ದರು. ತದನಂತರ ಪರಪ್ಪಜ್ಜ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ತಂದುಕೊಂಡು ಅಂದ: “ಚನ್ನಬಸು, ಇಂವ ಯಾಕ ಹಿಂಗ ಆದ, ಮೊಮ್ಮಗನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಮತಾ ತೋರ್ಸಿ ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾ. ಅದಕ್ ಪ್ರತಿಫಲ ಕೊಡಲಿಕ ಹತ್ತಿದಾನ ಈಗ.”

“ಪರಪ್ಪ ಕಾಕಾ, ನೀವ ಯಾಕ ಅಷ್ಟು ಚಿಂತಿ ಮಾಡ್ತೀರಿ. ಬೊಗಳೋ ನಾಯಿ ಬೊಗಳತನ ಇರ್ತದ. ನಿಮ್ಮ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ವಿಷಯ ಏನ ಅದ. ಸುಮ್ಮ ಹಳಹಳಿ ಮಾಡಬ್ಯಾಡ್ತೀ. ಬ್ರಿ ಹೋಗೋಣ. ವಿಶ್ವನಾಥ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದ್ದ ಬರ್ತಾನ. ಈ ವಿಷಯದಾಗ ಅವನೂ ಜೊತೆಲಿ ಇದ್ದ ಧೈರ್ಯ ಇರ್ತದ. ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥಾ ಮಾಡೋಣ ಬ್ರಿ” ಎಂದ ಚನ್ನಬಸಯ್ಯ ಪರಪ್ಪಜ್ಜನ್ನ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟು ಎದ್ದರು.

★★★

ಈ ಘಟನೆ ನಡೆದು ಮಾರನೆ ದಿನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದ ಶಂಕರನನ್ನು ಕೋರ್ಟ್ ಸಂಕೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ವಿಶ್ವ, “ಇದೇನು ಶಂಕು, ಊರಿಂದ ಯಾವಾಗ ಬಂದೆ. ಊರಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಹೆಂಗ ಅದಾರ. ಪರಪ್ಪಜ್ಜ ಏನ ಅಂತಾರ” ಎಂದ ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ವಿಶ್ವ, “ಖರೇವಂದ್ರ ಅವರಾ... ನನ್ನನ್ನ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸ್ತಾರ. ಆಲದ ಮರದ ಬಗ್ಗೆ ಇಚಾರ ಮಾಡಲಿಕ ನಿನ್ನನ್ನ ಜಲ್ಲಿ ಕರ್ಕೊಂಡ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳ್ತಾರ”. “ಹಂಗಾ, ಆದ್ರ ಈಗ ಅರ್ಜೆಂಟ್ ಕೇಸಿಗೆ ನಾನೇ ಅಟೆಂಡ್ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದನ ಮುಗಿಸಿ ನಾನ ಬಂದ ಬಿಡ್ತೀನಿ. ನೀ ಮನ್ಯಾಗ ಇರು” ಎಂದು ಮನೆ ಬೀಗ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದನು.

ವಿಶ್ವ ಕೋರ್ಟ್ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಆಗಲೇ ಸಂಜೆಯಾಗಿತ್ತು.

“ಏನು ಶಂಕ್ರು, ಎಲ್ಲಿಗ ಬಂದದ ಮರದ ವಿಚಾರ.”

“ಏನ ಮಾಡೋದು, ಊರಾಗ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಬ್ಬಾಳ ಹಣಗಲ ಎಬ್ಬಿಸ್ತಾನ.”

“ಹೌದು. ಮನ್ನೆ ಕಂಬಾರ ಚಂದ್ರು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ. ವಿಷ್ಣು ಗೊತ್ತಾತ. ಅಲ್ಲ, ಮನ್ನೆನ ಅಪ್ಪಾನು